

Шесто съобщение

Да придобиваме Бога, за да бъдем преобразени от Него За Неговата цел

Пасажи от Писанията: Йов 42:1-6; 2 Кор. 3:8-9; 4:10-12, 16-18; 5:18-20

I. Божието намерение спрямо Йов беше той да се превърне в човек, живеещ в небесното видение и реалността на Божията икономика:

- А. Преживяването на Йов беше стъпка, предприета от Бога в Неговата божествена икономика, за извършването на поглъщането и ограбването на самодоволния Йов, за разрушаването на Йов, така че Бог да може да го изгради отново със Самия Себе Си и да го въведе в едно по-дълбоко търсене на Бога, с цел Йов да може да придобие Бога, вместо Божиите благословения и собствените си постижения в своето съвършенство и непорочност – Фил. 3:10-14; 1 Кор. 2:9; 8:3; Изх. 20:6; 1 Лет. 16:10-11; 22:19а; 2 Лет. 12:14; 26:3-5; 34:1-3а; Пс. 24:6; 27:4, 8; 105:4; 119:2, 10; Евр. 11:6.
- Б. Хората, които не се интересуват от Бога, може да придобиват много неща и да преуспяват външно (Пс. 73:1-15). Но онези, които се интересуват от Бога ще бъдат ограничавани от Него и дори ограбвани от Него по отношение на много неща. Намерението на Бога спрямо хората, които Го търсят, е те да намерят всичко в Него и да не се отклоняват от абсолютното наслаждение на Самия Него (стих. 16-28).
- В. Целта на Бога в разправата със Своя свят народ е те да бъдат опразнени от всичко и да приемат единствено Бога за своя придобивка (Фил. 3:8; вж. Пс. 73:25-26). Сърдечното желание на Бога е ние да Го придобием напълно като живот, като жизнено снабдяване и като всичко за нашето съществуване (Римл. 8:10, 6, 11; вж. Кол. 1:17б, 18б).
- Г. За да можем да живеем в реалността на Божията икономика с Неговото божествено раздаване, ние се нуждаем Бог да изгради Себе Си в нашата вътрешна конституция и строеж, така че цялото ни съществуване да бъде реконституирано с Христос:
1. Както се разкрива в посланията на Павел, в разправата Си с нас Бог възнамерява да ни лиши от всички неща и да ни погълне, за да можем да Го придобиваме все повече и повече – 2 Кор. 4:16-18.
 2. Изграждането на църквата се извършва чрез вселяването на Христос в нашите сърца, тоест когато Той изгражда Себе Си в нас, превръщайки нашето сърце, нашата вътрешна конституция и строеж, в Свой дом – Еф. 3:16-21.
- Д. В Христос Бог се конституира в човека, човекът се конституира в Бога, и Бог и човекът се сляха заедно, за да станат една същност, Богочовекът. Това означава, че в Своята икономика Бог възнамерява да направи Себе Си човек, за да направи човека Бог по живот и по природа, но не и в Божеството – 2 Царе 7:12-14а; Римл. 1:3-4; Мт. 22:41-45; Йн. 14:6а; 10:10б; 1 Кор. 15:45б; Йн. 6:63; 2 Кор. 3:6; 1 Йн. 5:16а.

II. Божията икономика се състои в това, че Бог стана човек в плътта чрез въплъщението, за да може човекът да стане Бог в Духа чрез преобразяването за изграждането на Бога и човека един в друг с цел придобиването на корпоративния Богочовек:

- А. Най-чудесните, превъзходни, тайнствени и всесъдържащи преобразявания на вечния и Триединен Бог в Неговото превръщане в човек са Божието движение в човека за осъществяването на Неговата вечна икономика – Мих. 5:2; Йн. 1:14, 29; 3:14; 12:24; Деян. 13:33; 1 Петр. 1:3; 1 Кор. 15:45б; Деян. 2:36; 5:31; Евр. 4:14; 9:15; 7:22; 8:2:
1. Тези преобразявания са процесите, през които Триединният Бог премина в Своето превръщане в Богочовек. Благодарение на тях Той въведе божествеността в човешката природа и сля тези две природи за произвеждането на един прототип за

масово възпроизводство на много Богочовечи. Той се превърна във въплъщение на Триединния Бог, като принесе Бога на човека и Го направи достъпен, осезаем, годен за приемане, за преживяване, за влизане в Него и за наслаждение – Йн. 1:14; Кол. 2:9; Римл. 8:28-29.

2. Бог говори за тези преобразявания в Осия 11:4, казвайки: „Привлякох ги с човешки въжета, с връзки на любов“. Фразата *с човешки въжета, с връзки на любов* показва, че Бог ни обича с божествената Си любов, но не на нивото на божествеността, а на нивото на човешката природа. Божията любов е божествена, но тя достига до нас в човешките въжета, тоест чрез Христовата човешка природа:
 - а. Въжетата (преобразяванията, процесите), чрез които Бог ни привлича, включват в себе си Христовото въплъщение, човешко живеене, разпятие, възкресение и възнесение. Любовта на Бога в Неговото спасение ни достига именно чрез всички тези стъпки в Христовата човешка природа – Ер. 31:3; Йн. 3:14, 16; 6:44; 12:32; Римл. 5:5, 8; 1 Йн. 4:8-10, 16, 19.
 - б. Божията вечна любов, Неговата непроменима, покоряваща любов, не би могла да възтържествува над нас без Христос. Божията любов е победоносна, защото е любов в Христос, с Христос, чрез Христос и за Христос.
 - в. Божията вечна любов е винаги победоносна. Независимо от нашите провали и грешки, в крайна сметка Божията любов ще удържи победата – Римл. 8:35-39.
- Б. Преобразяването на тричастния човек представлява Божието движение за обожествяването на човека, за конституирането на човека с преминалия през процес и завършен Триединен Бог. Когато Бог се яви на Йов, Йов видя Бога, за да Го придобие и да бъде преобразен от Него за Неговата цел – Йов 38:1-3; 42:1-6; 2 Кор. 3:16-18; Евр. 12:1-2а:
 1. Когато гледаме на Бога, това води до преобразяването на нашето същество в Божия образ. Следователно колкото повече гледаме на Него като на завършения Дух в духа си, толкова повече приемаме всички Негови съставки в съществото си като божествения елемент за премахването на нашия стар елемент, така че цялото ни същество да стане ново. Нашият християнски живот не е свързан с външна промяна, а с вътрешно преобразяване - 2 Кор. 3:18; Пс. 27:4; Гал. 6:15-16.
 2. Можем да пребъдваме във всекидневния процес на преобразяване, като обръщаме сърцето си към Господа, за да можем да Го гледаме и да Го отразяваме с непокрито лице. Непокритото лице е сърцето, което се обръща към Господа – 2 Кор. 3:16, 18:
 - а. Да обръщаме сърцето си към Господа, означава да обичаме Господа. Колкото повече обичаме Господа, толкова повече сърцето ни ще се отваря за Него и Той ще може да се разпространява от нашия дух във всички части на нашето сърце.
 - б. Да обръщаме сърцето си към Господа, да отваряме сърцето си за Господа е ключът към нашия растеж в живота. Ние можем да отваряме сърцето си към Господа просто като Му казваме: „О, Господи, обичам Те. Искам да Ти угодя“.
 - в. Ако ден след ден съзерцаваме Господа във всички свои ситуации (Пс. 27:4), ние ще отразяваме Господната слава и ще се преобразяваме в Неговия образ от слава в слава.
 - г. Мнозина християни не са радостни, защото Духът в тях не е радостен (Еф. 4:30; вж. Пс. 16:11; 43:4; Деян. 3:19-20; Изх. 33:11, 14-17; Евр. 1:9; Ер. 15:16; Йн. 15:9-11; 1 Йн. 1:3-4; 2 Йн. 12; Фил. 4:4). Ако не обръщаме сърцето си към Господа, за да позволяваме на Духа на Господа да се разпространява от нашия дух в нашето сърце, ще се чувстваме ограничени и потиснати.
 - д. Където е Господният Дух, там е свобода (2 Кор. 3:17). Ако някой каже, че дадено събрание е скучно и отегчително, трябва да осъзнаем, че той самият е вътрешно

отегчен. Но когато обърнем сърцето си към Господа, ние се наслаждаваме на Духа като наша свобода.

- е. Когато освобождаващият Дух придобие възможността да се разпространи във всички части на нашето сърце, ние сме освободени и се чувстваме превъзходни и свободни. Тази свобода е слава, която е Божието присъствие и Божието изражение. Ние се чувстваме благородни, почтени и славни, защото се преобразяваме в Неговия образ – 18-ти стих; Бит. 1:26.
- В. Преобразяването ни преобразява от една форма – формата на стария човек, – в друга форма, формата на новия човек. Господ осъществява тази преобразяваща работа чрез умъртвяването на Христовата смърт – 2 Кор. 4:10-12, 16-18:
 1. Във 2 Коринтяни 4:10 Павел казва, че ние винаги носим в тялото си умъртвяването на Исус. Думата *умъртвяване* означава убиване. Христовата смърт ни убива – 1 Кор. 15:31, 36; Йн. 12:24-26; 2 Кор. 1:8-9.
 2. Христовата смърт се намира в съставния Дух. Духът е прилагането на Христовата смърт с нейната ефективност – Изх. 30:22-25; Римл. 8:13.
 3. Християнският живот е живот, който постоянно се намира под убиването на съставния Дух. Това всекидневно убиване се извършва от обитаващия в нас Дух с помощта на обкръжаващата среда като убиващото оръжие.
 4. Съгласно Божията божествена и всевластна наредба, всичко съдейства за наше добро, за нашето преобразяване, чрез убиването на Христовата смърт. „Доброто“, за което става дума в Римляни 8:28, не е свързано с физически лица, въпроси или неща. Само Един е добър – Бог – Лк. 18:19:
 - а. Всички хора, въпроси и неща, свързани с нас, са средства, чрез които Святия Дух работи за наше добро, за да можем да бъдем натоварени с добро (Пс. 68:19а), със Самия Триединен Бог (вж. Бит. 45:5; 50:20).
 - б. Всички хора и ситуации, свързани с нас, са подредени от Божия Дух, за да съответстват на Неговата работа в нас, така че да можем да се преобразяваме и да ставаме съобразни с образа на първородния Божи Син – вж. Мт. 10:29-31.
- Г. Преобразяването се извършва в нас, когато преживяваме дисциплинирането на Святия Дух – Римл. 8:2, 28-29; Евр. 12:5-14:
 1. Работата на Духа в нас е да конституира и изгради едно ново същество за нас, а външната работа на Духа се състои в това да разруши всеки аспект на нашето природно същество с помощта на нашата обкръжаваща среда – вж. Ер. 48:11.
 2. Трябва да съдействаме на действащия вътре в нас Дух и да приемаме обкръжаващата среда, която Бог е отредил за нас – Фил. 4:12; Еф. 3:1; 4:1; 6:20; 1 Кор. 7:24.

III. Служението е резултат от откровение плюс страдание – това, което виждаме, се вработва в нас чрез страдания. Следователно ние служим с това, което сме:

- А. Макар че служителите са мнозина, те имат едно служение – служението на новия завет за осъществяването на Божията новозаветна икономика. Нашето съдействие с Христос се състои в това да извършваме това уникално служение, в което служим на хората с Христос за изграждането на Неговото Тяло – Деян. 1:17; Еф. 4:11-12; 1 Тим. 1:12; 2 Кор. 4:1; 6:1а.
- Б. Като цяло, Тялото има едно-единствено, уникално корпоративно служение. Но тъй като това служение представлява службата на Тялото Христово, и понеже Тялото се състои от много части, всички части си имат собствено служение за осъществяването на уникалното служение – Деян. 20:24; 21:19; 2 Тим. 4:5; Кол. 4:17.
- В. В служението ни служим с Христос, Когото сме преживели. Служението се състои, произвежда и образува чрез преживяванията на Христовите богатства, придобити чрез

- страдания, поглъщащ натиск и убиващата работа на кръста – Деян. 9:15-16; Кол. 1:24; Фил. 3:10; 1 Тим. 4:6; 2 Кор. 1:4-6, 8-9, 12; 3:3, 6:
1. Целта на служението на Духа е да достигнем до върха на божественото откровение, като служим с Христос като Духът, Който дава живот – стих. 8-9, 6, 3; Откр. 22:17а.
 2. Целта на служението на праведността е да влезем в живеенето на Богочовека, като служим с Христос не само като наша обективна праведност, но и като наша субективна, лична и изживяна праведност за истинското изражение на Христос – Римл. 5:17; Фил. 3:9; Откр. 19:8.
 3. Целта на служението на помиряването е да пастируем хората според Бога (в единство с Христос в Неговото небесно служение на пастиране), като служим с Христос като словото на помирението, така че да можем да привеждаме Божиите хора в техния дух, който е Пресвятото място, за да могат те да се превърнат в хора в духа – 2 Кор. 5:18-20; Йн. 21:15-17; 1 Петр. 5:2-4; 2:25; Откр. 1:12-13; Евр. 10:19, 22; 1 Кор. 2:15.
 4. Чрез нашето пълно навлизане в това чудесно служение с неговите три аспекта, Господ ще получи възможността да въведе църквите в едно ново съживление.
- Г. Скръбта е сладкото посещение и възплъщение на благодатта с всички Христови богатства. Благодатта ни посещава най-вече под формата на скръб – 2 Кор. 12:7-10:
1. Чрез скърбите Святия Дух прилага убиващия ефект на Христовия кръст върху нашето природно същество и отваря пътя за Бога на възкресението да прибави Себе Си в нас – 1:8-9; 4:16-18.
 2. Скръбите произвеждат твърдост, която води до качеството на одобреност – едно одобрено качество, което произлиза от изтърпяването и преживяването на скърби и изпитания – Римл. 5:3-4.
- Д. Бог изля Себе Си като любов в нашите сърца със Святия Дух, Който ни бе даден като мотивираща сила в нас, за да можем да бъдем повече от победители във всичките си скърби. Затова, когато преживяваме най-различни скърби, ние не биваме посрамени, а живеем Христос за Негово възвеличаване – 5-ти стих; 8:31-39; 2 Кор. 5:14-15; Фил. 1:19-21а.